ЯК У НАС ВИКОНУЄТЬСЯ ЗАКОН ПРОТИ П'ЯНСТВА

Ярмарочний день. На ринку повно фір, аж нікуди перейти, хоч ще дуже рано. Семен Прокопович вибрався до міста на термін. Вибрався дуже рано, аби не втратити справи, коли будуть почитувати. З дому вийшов так рано, що не було часу що-небудь теплого в рот взяти. Вчора допізна молотив, змучився і трохи довше спав. Треба спішитися. Хопив кусок сухого хліба і п'ять нових взяв до ременя, від припадку, бо либонь верне аж ввечір.

Надворі студений вітер аж до костей проймає, і стара кожушина не охоронить...

Цілу дорогу вітер в очі віє, аж дух запирає.

Вже під містом стоїть мала корчма, якась "вигода".

Семен вступив досередини, щоби погрітися. А відома річ, що орендарі не люблять тих гостей, що насухо гріються

Семен приступив до печі загріти закостенілі руки... Було в корчмі багато народу. Семен почув голод. Виймив хліб з кишені і став гризти. Та ба! Другі п'ють і закусують, а він лише закусує. Кортячка велика. Приступив до шинквасу і випив порцію. В жолудку начеб грані насипав — так тепленько зробилося. Хотів оп'ять братися до хліба, та нагадав термін. Обтер губу і побіг надвір, тут оп'ять холодний вітер. Семен не знає, котра година, і не йде, а біжить до міста. Від випитої на голодний жолудок горівки робиться млісно і голова тим більше крутиться.

Як прийшов до міста межи такий гармидер, то ще дужче голова закрутилась, аж заточився...

Аж тут — гульк! — напротив нього жандарм патролю-ючий та й просто до Семена: — Як сє називаш? *

Семен налякався. Ось напасть! Нещастя, ще готовий чоловіка закувати в ланцюжки та й повести до арешту, біда не спить...

Семен так налякався, язика в губі забув...

— Як сє називаш? Ти п'яни! **

— Бігме, панцю, ли-лише по-о-о-рцію за три нові.. .лепече наляканий Семен.

— Як сє називаш? — гримає жандарм та й вини.має кни жечку з торби.

— Та Семен Про-о-о-копович...

— А зконд ти? ***

— З Вербенівки...

Жандарм записав все і пішов далі. Семен радий був, що біди позбувся... пішов до суду...

Того самого дня був з'їзд шляхти. Наряджались над виборами, ну і, розуміється, запросили до себе комісара. Забавлялися допізна. Обговорили все, їли файні речі і пили файні вина, а комісара угостили файно. Комісарові час було йти до бюро. Вийшов зі склепу. Пани випровадили його надвір та щиро прощали, цілувалися, стискали руки, а хтось крикнув кілька разів: "Віват!"

Комісар був дуже радий, прощався зі всіма і ледве його спровадили зі сходів камінних, що перед склепом. Народу тьма-тьменна, стоять та й дивляться.

Комісар прямцює до канцелярії, бб тяжко йому втрафити на просту дорогу Фіри на місті бачить по.дві, люди в очах танцюють і ратуш танцює, ось-ось провалиться. З вежі рату шевої злетіла галка, а йому здається, і присяг би на то, що

* Як тебе звати? (польськ.) — Ред. ** Ти п'яний! (польськ.) — Ред. *** А звідки ти? (польськ.) — Ред.

дні галки злетіло, а властиво злетіла одна, а відтак роздвоїлася і зробилося дві... та се його нічого не^ обходить... він йде далі, а ноги чогось западають в землю... важко підносити їх вгору, а коли піднесеш, то зараз хоче їм ся оп'ять на землю Нін виписує по дорозі "мисліте". Народ дивиться... дивляться хлопські коні, навіть одно неспродане теля, що лежить на возі біля сидячої баби, видивилося теж своїми дурними очима —звичайно, теля...

А йому байдуже... Раз здається йому, що канцелярія туй-туй, що йно рукою хопити за клямку... то знову десь стра шенно далеко, начеб втікала перед ним...

Побачив його міський поліцай. Станув і вдарив в дах

Побачив його той сам жандарм, що робив справу з Семеном. Станув фронтом і віддав честь...

Другої днини прийшов до його канцелярії пан староста та й каже: — Я чув, що дуже добре ви вчера забавилися

— Знамените було вино... нічо голова не болить., всьо пішло вночі.....

— Ну певно, наша шляхта уміє поставитися по-старо-польськи, чим-будь не прийме...

А за дві неділі Семен Прокопович дістав зі суду засуд на три дні арешту за те, що під час ярмарку був п'яний і своїм поведениям викликав публічну соблазнь.